

Oddílový časopis pro skauty a jejich rodiče

94. brněnský oddíl

ČÁRY VLKA

Červen
2019

 SKAUT

PLÁN AKCÍ

Červen

- 6. - 11. 6. Intercamp
- 15. - 16. 6. Stavěčka tábora
- 21. - 23. 6. Putovní výprava
- 22. - 23. 6. Stavěčka tábora

Červenec/Srpen

- 13. 7. - 3. 8. Tábor skauti
- 20. 7. - 3. 8. Tábor vlčata

OBSAH

Důležité

- 4-5 Tábor
- 6 Stavěčky
- 15 Téma celotáborovky

Pozvánky

- 7 Putovní výprava

Zápisy z akcí

- 8 Výprava Vlků
- 10 Výprava Káňat
- 10 Výprava Rysů
- 14 Obrok
- 14 Dětský den

ÚVODNÍK

Nazdar bratři a sestry,

Uteklo to zase jako voda – poslední číslo Čáry Vlka v tomto školním roce je tu! Byla to teda jízda. Ze spousty skvělých článků, které vychází i díky Vašemu úsilí, jsme se mohli dozvídat, jaká dobrodružství naši kamarádi v oddíle zažívají, i když u toho zrovna my nemůžeme být. Taky se k nám vždy včas dostávaly informace o tom, co nás čeká příště a žádná oddílová akce nám tak neproklouzla mezi prsty. Velké poděkování tedy patří všem, kdo do časopisu přispívají, od vlčat až po vedoucí. Zvláštní poděkování si však zaslouží redaktor Čáry Vlka Kevin, který odvádí spoustu neviditelné práce, když dává Vaše příspěvky dohromady a z jednotlivých článků vždy sestaví krásný časopis.

Abych ale neděkoval předčasně: jedno letošní číslo leží stále před námi! V červnových Čáry Vlka se dozvíte vše o květnových výpravách, které každá družina strávila po svém. Také se dozvíme, jak se roveři měli na Obroku, největším setkání skautů od 15 let v historii Junáka! Všichni, kdo si nechali ujít letošní výjimečně povedený Dětský den, můžou zjistit, co na něm bylo nového no a hlavně nakoukneme pod pokličku toho, co nás čeká v červnu a o prázdninách. Na následujících stránkách proto najdete pozvánku na červnovou putovní výpravu, stavěčky nového tábořiště i poslední informace o letošním táboře, jako např. kdy na něj společně vyrazíme nebo co na něm letos prožijeme za dobrodružství. Uvnitř časopisu totiž najdete i článek přibližující téma letošní celotáborové hry. Pust'te se tedy do čtení a vidíme se na táboře!

Boro

TÁBOR: ZÁVĚREČNÉ INFORMACE

Všechny důležité informace k táboru jsme Vám sdělovali postupně v posledních dvou číslech Čáry Vlka. Teď už tedy jen pár posledních údajů:

Předání zavazadel proběhne den před odjezdem na tábor, tedy 12. 7. (termín platí i pro vlčata!), u garáže Na Lukách 35 mezi 18. a 19. hodinou. Odevzdávají se veškerá zavazadla a jízdni kola kromě batohu na cestu, ve kterém musí být tentokrát i spacák a karimatka! Vše bude dalšího dne převezeno hromadně na tábořiště (transport kol a zavazadel je v ceně tábora). Věci by proto měly být dobře zabaleny v kufru.

Odjezd na tábor a návrat:

Skauti odjíždějící na tábor 13. 7. se sejdou 10:20 před hlavní budovou ÚAN Zvonařka. Vlčata budou mít sraz 20. 7. ve stejný čas na stejném místě.

Zpět se z tábora vrátíme společně a to 3. 8. v 12:30 na Hlavní nádraží. Připomínám také odevzdání lékařské dokumentace (prohlášení o bezinfekčnosti, potvrzení zdravotní způsobilosti dítěte a kopii kartičky pojištění) a veškeré léky, které Váš syn užívá v den odjezdu.

Tábory a pojištění

Všichni už se začínáme těšit na léto, koupání, výpravy pod stany, tábory a další dobrodružství. Při všech těch zážitcích a výzvách však nesmíme zapomínat na nejrůznější rizika a snažit se chovat co nejrozumněji. I přes největší opatrnost nebezpečí škody nebo úrazu nejde nikdy vyloučit. S dostatečným předstihem tak informujeme zejména rodiče o pojištění dětí a vedoucích, které zajišťuje naše organizace plošně.

Pojištění odpovědnosti za způsobenou škodu

Pojištění odpovědnosti kryje škody způsobené třetím osobám v rámci činnosti Junáka či jeho organizačních jednotek a to včetně škod vzniklých zanedbáním náležitého dohledu na osobou, která byla svěřena do péče. Pojištění se vztahuje i na odpovědnost za škodu způsobenou na movité věci, kterou pojištěný převzal za účelem provedení objednané činnosti,

a na odpovědnost za škodu způsobenou na movité věci, kterou pojištěný oprávněně užívá.

Nově jsou do pojištění zahrnuty také škody na motorových vozidlech s limitem 50 000 Kč na jednu pojistnou událost pro jednoho pojištěného. Pojištěné osoby jsou vedoucí organizačních jednotek, vedoucí oddílů mladších členů a jejich zástupci, oddíloví rádci a vedoucí táborů a v našem středisku navíc všichni členové nad 15 let.

Úrazové pojištění

Z pojištění poskytne pojišťovna finanční náhradu za tělesné poškození, ke kterému dojde následkem úrazu, a to při všech aktivitách pořádaných organizační jednotkou Junáka schůzky, výpravy, tábory a podobně). Pojištění platí pro všechny účastníky (členy i nečleny). Bližší podmínky pojistných smluv naleznete na www.krizovatka.skaut.cz (Řízení střediska - pojištění). Uvedené pojištění nebrání tomu, aby rodiče sjednali svým dětem individuální připojištění, což necháváme na jejich úvaze. Doufáme, že se stejně jako v předchozích letech nic závažného nestane a všichni budeme vzpomínat jen na skvělé zážitky.

Gepard

ABYCHOM NA TÁBOŘE NETRPĚLI HLADY

Humor stranou, hladovět určitě nebudeme. Ale co si budeme povídat, doma chutná vždy nejlépe. Tak jsme si říkali, že by bylo skvělé, odvézt si kousek domova i s sebou na tábor. Například takovým domácím marmeládám se ty z obchodu nikdy nemůžou rovnat, co do chuti i do složení. Pokud tedy doma máte nějaké vlastní zásoby džemů, kompotů, nakládaných okurek či jiných podobných pokladů, budou Vám všichni letošní táborníci moc vděční, když se o ně s námi podělíte. Sklenička ke skleničce, stačí, když každý přinese na ochutnání a máme zásobu na celý tábor. Veškeré sladké i slané dary v zavařovacích sklenicích nám prosím předejte společně se zavazadly 12. července. Děkujeme!

STAVĚČKY TÁBORA

Od roku 2011 tábořil náš oddíl a středisko na louce v Kostelní Myslové u Telče. Bohužel se již tento rok chýlí ke konci stavba blízkého penzionu a především lesy kolem naší louky sežral kůrovec. Museli jsem tedy najít tábořiště nové, což se nám povedlo v údolí u obce Kdousov, na soutoku potoka Rakovce a říčky Bihanky.

Příprava nového tábořiště vyžaduje mnoho práce a úsilí. Před prázdninami a začátkem vlastních táborů jsou proto plánovány dvě stavěčky, a to v následujících termínech:

od 15. – 16. 6. 2019 (sobota, neděle);

od 22. – 23. 6. 2019 (sobota, neděle) na který navazuje roverský tábor.

Obě stavěčky jsou důležité, ale na první bychom chtěli zbudovat zásadní stavby jako kuchyň, most, sklípek a další. Na druhé a v rámci roverského tábora se bude dostavovat započaté a stavět vlastní tábor.

Na stavěčky jsou zváni všichni členové a příznivci střediska: vlčata (pouze v doprovodu rodičů), skauti, roveři, oldskauti, rodiče a přátelé Junáka. Je to tak, že potřeba bude každá pomocná ruka!

1. stavěčka:

odjezd v sobotu v 7 hod z Brna (kdo bude chtít, může jet již v pátek večer);

podle počtu lidí proběhne likvidace tábořiště v Myslové, vyklizení skladu v Myslůvce, přesun do Kdousova, vyměření Kdousova a stavění v Kdousově;

jídlo zajistíme;

nářadí máme, ale kdo může, vezměte vlastní dlouhé i krátké nářadí, aku nářadí všeho druhu, spojovací materiál atd.;

zájemci necht se prosím hlásí na FB události nebo na e-mail jakub.trav@gmail.com + prosím uveďte, co můžete vzít za nářadí a jestli můžete vzít auto.

2. stavěčka:

stejně jako v případě první stavěčky s tím, že informace budou aktualizovány dle výsledků 1. stavěčky; do mailu a na FB prosím pište i když se budete moci účastnit pouze jedné stavěčky – uveďte které :)

S doplňujícími informacemi jsem k dispozici na mailu nebo telefonu.

tel.: 605 285 918

e-mail: jakub.trav@gmail.com

Předem všem děkuji za pomoc!

Permoník – Jakub Trávníček

PUTOVNÍ VÝPRAVA 21. - 23. 6.

Poslední výprava letošního školního roku je právě tady! První nakouknutí do krajin našeho nového tábořiště zní rozhodně lákavě pro všechny zapálené skauty a vlčata, tak neleňte a vyražte s námi do přírody!

Sraz: 15:40 na UÁN Zvonařka

Návrat: 13:30 taktéž UÁN Zvonařka

Cena: 250 Kč

S sebou: spacák, karimatka, hygiena, ešus a lžice, jídlo na páteční večeri buchy na pondělní snídani oblečení dle počasí (může se ušpinit), obuv na výlet (pevná, ideálně pohorky)

Přihlaste se přes formulář na webu prosím.

Jaspi (721263385)

ZÁPIS Z VÝPRAVY VLKŮ

Téměř celá družina jsme se setkali na vlakovém nádraží v Židenicích. Po příchodu všech zaregistrovaných členů(kromě čtverečka) jsme se vydali na vlak směr Česká Třebová. Po 15 minutách jsme nasedli do vlaku a jeli cca 45 minut. Na nádraží v České Třebové jsme potkali domluveného rádce Chyťu. Poté jsme čekali na autobus který nás měl odvézt na nejbližší zastávku u srubu. Nějakým záhadným způsobem Google přemluvil řidiče autobusu aby nás vyhodil u naší potřebné zatačky do lesa po vystoupení z autobusu jsme se vydali cca 800m k domluvené srubě. Po menší Googlové konkurzy chování srubu jsme se šli nahoru vybalit. Poté nás Vanad svolal k ohništi na večeri. U večere jsme si povídali o zatím prvních pocitech z výpravy. Poté nás Google s provedli okolním lesem. jsme si zašli pro hygienu a k pumpě nedaleko srubu jsme přišli vyčistit zuby. Poté nás Google zahnal nahoru aby jsme šli spát. Prvních 10 minut jsme museli předvádět že spíme. Po 10 minutách sme moderovali deník které vyváděli vedoucí. Po 30 minutách nás tato aktivita omrzela a šli jsme spát. Po pěti minutovém zpoždění nás vanad probudil. převlékli jsme se do venkovní věci. Poté nás Vanad vzal na 10 minutovou rozcvičku. Po návratu z rozcvičky nám Chyť a z Googlem připravili snídani. Na snídani jsme měli každý dva párky (kromě Bora, ten měl vajíčka vajíčka s cibulí). Po snídani nám vanad oznámil zprávu že půjdeme do města v České Třebové. Po cca dvou hodinách jsme utíkali na skoro zameškané autobus. Naštěstí jsme autobus stihli a jeli jsme na hlavním nádraží v České Třebové. Na hlavním nádraží v České Třebové nám vanad upřesnil pravidla městské hry. Dostali jsme mapu České Třebové kde byl zvýraznění kostel kde jsme měli hledat první šifru. Po vyluštění šifry nás to zavedlo na rotunda svaté Kateřiny. Jelikož jsme si nevěděli rady tak jsme použili první nápovědu. Po 30 minutách jsme šifru vyluštili a zavedlo na to na další místo. Takhle to probíhalo až do poslední šifry. Největší problém Bill výskat předposlední a poslední šifru. Jelikož nás rádcové naháněli. Za každé chytnutí jsme museli jako celý tým čekat 5 minut. Tato hra trvala cca 5 hodin. Jelikož jsme jako první dorazili do cíle tak jsme měli volnou chvíli a zašli jsme do nedalekého Kauflandu. Po nákupu v Kauflandu jsme šli na hlavní nádraží. Poté

sme nasedli do autobusu který nás odvezl na nejbližší zastávku k srbu. Poté co jsme dorazili do srbu jsme plnili odborky. Mezitím nám Google z Chyťou připravili večeři. Na večeři jsme měli pokrm zvaný kýbl. Jelikož byl pokrm pro Radimové chuťové buňky málo dochucený, tak si o solil. Ale bohužel mu při dosahování ujela ruka tak jsi tam toho dál trochu nadlicky moc. Jelikož pokrm Radimovi nechutnal jelikož Bill velmi přesolený tak se to snažil vyrovnat cukrem. ale omylem si tam toho dál víc jak do bábovky. Tento pokrm Radimovi už vůbec nechutná a tak se s ním podělil Googlem. Jelikož Googlovi pokrm nechutnal tak nechal Radima běhat 5 koleček kolem areálu. Po dvouhodinách nás vanad vzal k rozpálenému ohništi. tam jsme si povídali o věcech které by jsme chtěli na schůzkách zlepšit. Při této chvíli vanad uviděl člena stínové rady. Poté jsme se potichu odebrali z ohniště a následovaly jsme člena stínové rady. Ten nás zavedl k opuštěnému statku kde měl schůzku z ostatními členy rady. Jelikož jsme proti nim neměli žádnou šanci tak sme v lese museli nasbírat potřebný materiál aby jsme je mohli porazit. Získali jsme víc vojáčku a porazili je. Poté jsme se odebrali k srbu. Tam jsme si vyčistili zuby a šli spát. Poté nás ráno vzbudil Google který nám i zároveň vedl rozcvičku. Po rozcvičce jsme si šli vyčistit zuby. Poté jsme se nasnídali a šli si sbalit věci. Poté jsme šli od srbu až na koupaliště ve městě. Tam jsme byli zhruba 1 a půl hodiny. Poté jsme se odebrali na vlak který nás odvezl až do Židenic.

Radim

ZÁPIS Z VÝPRAVY KÁŇAT

Čus Kluci, minulej měsíc sme se s Káňatama vydali na takzvaný Letní Vánočňák. Je to úžasná trasa z Brna do Brna (ok, my si to zkrátily asi o 4km a začínali až v Adamově). Prošli sme si krásnejch 27 Kilometrů peckovní přírodou Moravského Krasu. Spali obě noci v jeskyních a vařili si jídlo na ohni. Ti odvážnější z nás se asi půl hodiny propléaly plazivkama v jeskyni Netopírka (Fáááákt doporučuju). Sešlo se nás celkem dost a byl to bombovej víkend s krásným počasím. Už se těším na další.

Joker

ZÁPIS Z VÝPRAVY RYSŮ A KOPRETIN

V pátek 10.5 jsme se sešly všechny Kopretiny kromě Burgera na Židenickém nádraží. Nastoupily jsme do vlaku a jely jsme (nečekaně:DD). Ve vlaku jsme si tipovaly, kdo se k nám v sobotu připojí a bude mu nad 18 let. Tipy byly převážně na některé z našich vedoucích. Vystoupily jsme, ale jelikož jsme měly fůru času na přestup, tak jsme zakotvily v parku a ve dvou skupinách jsme šly hledat buď sirky, nebo sůl. Kačka s Prckem nám večeri vařily, takže jako jediné nešly nic shánět. S Locikou jsme zjistily, že existují domácnosti, kde nemají sirky... I tak jsme jich však získaly celkem dost. Holky uvařily výtečné špagety. Diskuze u večere se opět stočila na téma, zda je pesto dobré nebo ne. Dojedly jsme, uklidily a vydaly jsme se na vlak. Bylo už hodně hodin, takže byla vážně tma. Vystoupily jsme a šly jsme najít místo, kde budeme spát. Klárka s Áďou si broukaly písničku ze hry Dancing line, která začala pomalu všem lézt na nervy. Mě s Prckem zase nenapadlo nic chytřejšího než to, že budu Prckovi pozdě večer ve tmě v lese celkem děsivé příběhy. Pak jsme si uvědomily, že jdeme poslední, a tak jsme se rychle přeřadily. Došly jsme na místo, které se nám zdálo celkem dobré pro postavení stanů. Hned poté, co jsme však ulehly do postaveného stanu (Poppy a Poci měly svůj stan, my jsme měly taky svůj), tak se pár z nás přesvědčilo o opaku. Já jsem bohužel mezi těmi nešťastníky. Zády jsem ležela přímo

na obrovském hrbolu. Celá výprava byla vlastně o tom, že jsme byly na stopě dalšího tetování, takže nám holky řekly, že by se někde v okolí měla vyskytovat stopa a předaly nám takový disk s nápisem. Řekly, že se jim zatím nepodařilo rozluštit, co předmět znamená. Jelikož jsme ale velmi inteligentní, tak jsme přečetly, co bylo na disku napsáno. Stálo tam něco ve smyslu: Hledejte pod telefonem. Šly jsme spát. Teda- já jsem se moc nevyspala.

Holky nás vzbudily někdy v noci. Řekly nám, že někde poblíž zachytily signál, a že se tam máme jít vypravit a získat nějakou věc, která bude metr nad zemí. Také dodaly, že předmět bude někdo možná hlídat, a tak musíme být nenápadné. Vydaly jsme se na cestu. Dělalý jsme hluk a tak nám Klárka řekla, abychom se ztišily. Vtom okamžiku jsem však s lidmi, se kterými jsem šla v řadě zakřičela. Všechny jsme jak na povel šláply do obří kaluže pod námi. Prckovi jsem opět řekla jednu historku, a tak jsem měla celkem nahnáno. Rádkyně nás zastavily. Řekly nám, že už jsme zhruba 100 metrů od toho místa, odkud vycházel signál. Spatřily jsme světlo. Někdo tam chodil a svítil. Musely jsme vypnout baterky a ztišit se. No, řekněme si to upřímně, být úplně potichu se nám asi nepodařilo, ale alespoň už nikdo nezařučel do kaluže. Rozděly jsme se na skupinky, které půjdou v různých vlnách. Já a Narnie jsme šly poslední. Prodíraly jsme se lesem. A pak jsme konečně zjistily, kdo je náš hlídač té věci. Až do posledního okamžiku jsem byla přesvědčena, že to je vážně někdo z Bílých kytek. Najednou jsme však slyšely klučičí křik: „Přepád, přepád!!!“ Chvil jsem to nechápala. Pak jsem tomu nevěřila. A pak u jsem běžela za hlasem a snažila jsem se zjistit, co se stalo. Proti mně se vyřítily Locika a Áďa. Říkaly, že máme jít zpátky. Já jsem nechtěla jít bez zbytku. Ty však taky přiběhly. Klárka měla v ruce mobil. A pak se mě pokusil chytit Mimoň. A pak tam přiběhlo víc kluků. Aspik, Lukáš, Mimoň, Jirka a Pavel. Vůbec jsem nechápala, co tam dělají. Byla jsem strašně zmatená. Pak tam přišla Poppy, Poci, Robot a Mirek a bylo jasné, že zpátky se teď rozhodně nepůjde. Chvíli jsme se dohadovali o tom, že my jsme je přece nepřepadly a nechtěly jsme jim ukrást jejich Boha Nokiu, co tu dělají a o podobných věcech. Začala jsem to chápat. Domluvili jsme se, že jim mobil vrátíme hned poté, co se podíváme pod mobil. Chvíli nám trvalo, než

jsme se tam dostaly, ale přece jen se podařilo. Byl tam lísteček s názvem místa. Pak jsme se hádaly o tom, kdo vyhrál neúmyslný přeпад. Pak Mirek navrhl hru, která se nám původně zdála úplně na nic, a že nemá smysl jí hrát, když bylo jasné, že přeпад jsme vyhrály my. Hra měla rozhodnout, kdo teda přeпад vyhrál a má lepší team. Vyryl do země kruh a řekl nám, že ten kruh představuje naší spolupráci. I přes moje protesty, že by měl být tím pádem větší byl pořad maličký. Měly jsme si stoupnout do kruhu a kluci kolem něj. Cílem bylo se navzájem vtahovat a vytahovat buď do kruhu, nebo z kruhu. Družina, která do časového limitu vytáhne více lidí na svoje území vyhrává. Podařilo se nám všechny kluky vtáhnout do kruhu, takže jsme vyhrály! Daly jsme si odvetu a tentokrát jsme my byly mimo kruh. Opět jsme vyhrály. Mohly jsme tedy mít jeden požadavek. Klárka po nich celou dobu chtěla buchty, ale jelikož jich měly málo, tak jsme se nakonec rozhodly jednoduše- Celou sobotu a neděl inám budou nosit stany, postaví je a zbalí je. Kluci se poklonili svému Bohu a my jsme se vydaly spát.

Ráno jsme posnídaly buchty a udělaly jsme si čaj. Nafotily jsme pár foteček. Pak jsme dostaly jablka se samolepkami. Kačka si jednu nalepila na čelo. Byla na ní česká vlajka a nápis české jablko. Poté jsem si tu samolepku nalepila já a Klárka. Kachňa někam odběhla a za chvílku se vrátila. Dělala přehnanou chůzi a říkala: „ Jsem české jablko!“ Začaly jsme to dělat všechny tři. Samozřejmě to všem začalo lézt pěkně na nervy, ale byla to zábava. Někdo má hold Boha mobil a někdo jablko. Po cestě jsme snědly tři naše bohy- Edmunda, Báru a Spytihněva. Kluci na nás vybaflí a my jsme jim s radostí předaly stany. Stačilo asi 5 minut a už i kluci na nás byli kvůli jablkům naštvaní. Po cestě jsme hráli takovou tu hru na potopu, medvěda atd... Poté taky to jak je jeden vrah a úkolem je zabít všechny ostatní a nesmí se na něj přijít, ale první kolo se téměř hned zjistilo, kdo byl vrahem. A tak se začalo druhé kolo. Došli jsme do Skalního města, kde jsme se naobědvali. Kluci neměli kotlík, takže jsme si nejdříve my uvařily francouzskou polívku a poté jsme čekaly, až se nají i kluci. Mirek nám povídal o “jablíčkoismu“. Bylo to celkem divné. Poté se českými jablky staly všechny holky až na rádkyně a Áđu. Běhali jsme všude po skalkách a nechali se fotit u různých kamenů. Také jsme

jedli bonbony od české chuti:D. Poté jsme si s Kopkami ochočily polního křečka. Pak jsme si všichni sedli zpátky na místo a Klárka něco pošeptala Ádi. Všichni hned chtěli vědět to tajemství. Klárka to všem postupně šeptala. Zkrátka je geniální vrah. Přesně tak. Když mi řekla, že jsem taky mrtvá neubráníla jsem se smíchu. A tak všechny zabila jednou ranou. Poté jsme začali hrát hru. Běhali jsme po dvojicích s fáborky, které byly různě po skalách a představovali náboje. Když jsme chytli vedoucího, dal nám lísteček a náboj přestal být platný a museli jsme najít jiný. Z lístečků jsme složili fotku rozcestníku. Došli jsme na celkem fajn místo (bez hrbolů!) a zakotvili jsme to tam. Sedly jsme si na batohy- teda jenom holky- kluci nám stavěli stany. Rozdělali jsme táborák a opékali jsme si špekáčky, jablko, hermelíny, tofu a marshmallowny. Mňam. Bohužel jsme musely uctít památku jablek a tak jsme spálily naše

samolepky. Pak jsme šli spát. Ráno jsme se vydali k tomu rozcestníku. Našli jsme u něj pytel jídlem. Pak se hrál ufec. Já, Prcek a Locika jsme spíš teda skládaly symfonii Zima. Pak už byl čas jít na vlak. Dojeli jsme do Židenic a tam se zjistilo, že Lukáš nechal svůj batoh ve vlaku. Většina lidí si však uvědomilo, že je den matek a tak vyrazilo něco rychle sehnat. Byla to úžasná výprava, děkuji za ni!

Ponožka, české jablko

OBROK 2019

Jak už z názvu akce můžete vidět je to akce, která se koná ob rok, tedy jednou za dva roky. Je určená pro rovery z celé České republiky. Letos se konala na krásném místě u zámku Konopiště a my jsme byli její součástí. Tématem akce byla cesta od počátků naší organizace přes všechny zrušení až po současnost - dobu svobodného skautingu. Mohli jsme si vyzkoušet jaké to je, když se skauting ze sekundy na sekundu během slavnostního nástupu zruší, také jsme museli uspořádat sametovou revoluci. Ovšem toto nebylo jediné o čem akce byla. Po večerech hrály kapely, kde nechyběl ani Skaunk, kapela z 94, v jednotlivých dnech byly různé programy-rozhovory s pamětníky, přednášky od zajímavých lidí, mohli jsme si vyzkoušet netradiční sporty, projet se na dračích lodích, a nebo se jen tak flákat a obdivovat krásný výhled na již zmíněný zámek. Akce byla skvělá a moc ze těším na další ročník.

Poppy

SKAUTSKÝ DĚTSKÝ DEN 2019

V roce 2002 se konal první skautský dětský den na Juliánovském náměstí. Od té doby pořádáme tuto akci každoročně. Letos jsme se kvůli rekonstrukci Juliánovského náměstí přesunuli do prostoru kolem naší klubovny a na Bílou horu.

Pro židenickou veřejnost jsme připravili dvanáct soutěžních a šest nesoutěžních disciplín a úkolů, které absolvovalo celkem 153 dětí. Vše završilo vystoupení parkouristů a tradiční tombola.

Letošní dětský den měl výjimečnou atmosféru. Důvodem bylo nejen hezké počasí a příjemné prostředí naší klubovny a Bílé hory, ale také přátelské (skautské) prostředí, které jsme vytvořili my všichni společně. Já osobně dětský den chápu jako příležitost předvést naši činnost veřejnosti, seznámit se s rodiči našich současných i budoucích členů, a hlavně udělat společnými silami velký dobrý skutek.

Radost nám dělá to, že dětský den připravili především mladší skauti (když si odmyslíme těch pár oldskautů v pozadí). Velký dík a obdiv patří hlavní organizátorce Simči, díky níž každý věděl, co má dělat. Ještě důležitější ale bylo to, že naprostá většina pomocníků vždy splnili to, k čemu se zavázali.

Celý dětský den nás pozitivně naladil do další skautské činnosti, hlavně nadcházejících letních táborů.

Gepard

CO BUDE, AŽ SKONČÍ TENHLE SVĚT ANEB APOKALYPTICKÝ TÁBOR V KDOUSOVĚ

Lesy vymírají, řeky vysychají, z betonových měst se stává sluncem rozpálená pec. Lidem došlo, že jim moc času nezbývá. Začala hra o přežití. Přežití nejsilnějšího, nejprotřelejšího, každý hraje sám za sebe. Poslední zbytky civilizace se drží zuby nehty při životě, ale proti rabujícím davům nemají moc velkou šanci. Vlády jednotlivých států se zhroutily, pořádkové síly fungují jen ze setrvačnosti. I ti nejmocnější a nejbohatší se snaží urvat co největší šanci na život sami pro sebe a hořící trosky starého světa nechávají za sebou. Většina povrchu Země leží buď pod mořskou hladinou, nebo se z ní stala vyprahlá pustina, stejně jako z České republiky. Moc míst vhodných k životu nezbývá, ale naděje stále existuje. O jednom místě totiž víme. Roklinka s potokem a skromnou zelení, opuštěná oáza v srdci Evropy - Kdousov. Zběsilá pouť za záchranou vlastního života a možná i posledních zbytků lidské civilizace začíná. Zvládnete dojít až do cíle? A co pak? Jak přežít ve světě bez pravidel a co bude náročnější: udržet si holý život, nebo svou lidskost? Tohle všechno a ještě mnohem víc přijedte zjistit na apokalyptický tábor do Kdousova, přežití lidského druhu možná závisí na Vás!

**Krásné prožití letních prázdnin bez újmy na zdraví, vám
přeje celé vedení 94.BO**

